Srijeda, 08.01.2014.g.

Teške su mi kušnje…
Zadnjih dana se pitam od kuda mi uopće pravo da pišem ovaj

dnevnik kada tako lako "padam" u grijehe.
I danas mi je palo na pamet da bih trebao skinuti i tu

KRUNICU OKO VRATA. DA JE NISAM VIŠE DOSTOJAN

NOSITI.
KUŠNJE NA SVAKOM KORAKU…
Gubim snagu u borbi da sačuvam brak. I ponekad imam

osjećaj da dolazi kraj…
Činim, ne činim, imam osjećaj da sve dublje tonem…
I ZNAM, ZNAM, a što mi vrijedi kad sam slab, DA JE ZLI

NAVALIO SVOM SNAGOM, NA SVIM POLJIMA BORBE.
I VJERUJEM, I OSJEĆAM, I ZNAM DA JE GOSPODIN TU

KRAJ MENE.
KOLIKO ME SAMO PUTA "DIGNUO" ZADNJIH TJEDANA…
A OPET…
I JA BIH SE BORIO S LAKOĆOM, TAKO BAREM MISLIM,

SAM ZA SEBE.
ALI KAD SU MI MNOGI NA SRCU, U MISLIMA, NA MOJEM

ŽIVOTNOM PUTU…
A JA BI IH SVE ŽELIO "NOSITI".
JEDNOGA PRIMIM DA MU POMOGNEM "NOSITI" NJEGOVE

TEŠKOĆE, DRUGI MI "PADNE"…

ZAŠTO I ČEMU OVE KUŠNJE GOSPODINE MOJ

LJUBLJENI!?

RADI MENE I MOJIH GRIJEHA?

ALI ONDA NEMOJ, LJUBLJENI MOJ BOŽE,

DOZVOLITI DA DRUGI STRADAJU UMJESTO

MENE…

DAJ DA JA PATIM, DA JA PUŽEM, DAJ DA SE

NA MENI "KOLA LOME" …

A TI MI GOSPODINE DAJEŠ DA VIDIM I

SPOZNAM PATNJU DRUGIH DRAGIH LJUDI OKO

MENE KOJIMA JA NISAM NIČIM NA POMOĆ!

GOSPODINE MOJ… GOSPODINE MOJ…

ZNAM DA SI SADA TU NEGDJE KRAJ MENE, U MENI

… SUZE MOJE MI TO GOVORE …

I BESKRAJNA TI HVALA ZA TO, LJUBLJENI MOJ

GOSPODINE.

ZNAM, VIDIM TE NA KOLJENIMA, S KRIŽOM NA

RAMENIMA …

BOŽE MOJ, KAKO DA SMOGNEM

SNAGE DA TI POMOGNEM NOSITI

TAK KRIŽ!

JER TI SI MOJA SNAGA,

GOSPODINE MOJ …

O, PREDRAGI MOJ ANĐELU ČUVARU, HVALA TI ŠTO SI

MI SADA "DONIO" OVE RIJEČI I OVU MUZIKU…

Ti, svjetlo svijeta u tamu si došao,

oči mi otvorio.

Srce mi obasja tvoja ljepota,

sva moja nada si ti.

Tu sam da te slavim, da ti se poklonim.

Tu sam da ti priznam: ti si Bog.

Samo ti si vrijedan, samo ti si slavan.

Predivan si u životu mom.

Kralju naš vječni nad svima si uzvišen,

Stvoritelj svega si ti.

U svijet si došao jer nas ljubiš,

siromah si postao.

Ja nikad neću shvatiti, tu cijenu otkupljenja

mog.

TU SAM DA TE SLAVIM, DA TI SE

POKLONIM, TU SAM DA TI PRIZNAM

TI SI BOG

NEDOSTAJE MI SVAKODNEVNA MISA… KOLIKO DUHOVNE

HRANE SAM TAMO DOBIVAO…
O BOŽE MOJ, OPROSTI MI NA OVIM MOJIM TRENUCIMA

SLABOSTI I JADA KOJI ME OBUZEO…

TI POZNAJEŠ MOJE SRCE GOSPODINE, MOJE MISLI, DUŠU

KOJU SI MI DAROVAO…
NISAM SVE OVO TEBI PISAO DA DOBIJEM NEKI

ODGOVOR NEKO SAMO DA NEKAKO ODAGNAM JAD I

TUGU KOJA ME UHVATILA RADI TOLIKO ZLA I NEVOLJE

U OVOM SVAKODNEVNOM ŽIVOTU MNOGIH DRAGIH

LJUDI.

KUŠAŠ ME, MOJ LJUBLJENI BOŽE, KUŠAŠ …

I NISAM BAŠ NEŠTO …
I POSRAMIM SE RADI TOGA …

O, HVALA TI MOJ LJUBLJENI GOSPODINE NA OVOM

DNEVNIKU, ŠTO SI ME NADAHNUO DA GA PIŠEM.

KAKO MI JE VEČERAS DOBRO DOŠAO…

ZLI I NJEGOVI SE HRANE UPRAVO

OVOM "HRANOM"; MALODUŠJE,

JAD, TUGA, TAŠTINA I SVIM

SLIČNIM ŠTO JE I MENE SPOPALO.

NE SMIJEM SE DATI!

JER JA VJERUJEM!

JA VJERUJEM U TEBE, LJUBLJENI

MOJ BOŽE!

JA VJERUJEM DA ĆE SVE BITI

DOBRO, I SADA I POSLIJE!

JA VJERUJEM DA TI S KRIŽEM

STALNO HODAŠ KRAJ MENE I

UZIMAŠ NA SVOJ KRIŽ SVE OVE

MOJE SLABOSTI!

O, A JA TI MORAM POMOĆI!

ZNAM, NE TREBAŠ ME DA

PROMIJENIM ILI OTKUPIM SVIJET,

JER SI TI TO VEĆ UČINIO… I JOŠ

ČINIŠ!

TREBAŠ ME SAMO ZA ONO ŠTO

MOGU, TAKAV KAKAV SAM…

PA TI SI ME TAKVOG OSMISLIO I

STVORIO!

O LJUBLJENI MOJ GOSPODINE

ISUSE KRISTE!

LJUBLJENI MOJ BOŽE!

TI SI BOG!